

تہذیب نامہ

ئەقىنامە

حەمەسەئەيد حەسەن

دەزگای چاپ و بلاکردنەوێ ئاراس

هەولێر - هەریمی کوردستانی عێراق

هه‌موو مافیک هاتووته پاراستن ©
دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس
شه‌قامی گولان - هه‌ولیر
هه‌ریمی کوردستانی عیراق
هه‌گبه‌ی ئه‌لیکترۆنی aras@araspess.com
وارگه‌ی ئینته‌رنیتت www.araspublishers.com
ته‌له‌فۆن: 00964 (0) 66 224 49 35
دهزگای ئاراس له ٢٨ تشرین (٢) ١٩٩٨ هاتووته دامه‌زران

حه‌مه‌سه‌عید حه‌سه‌ن
ئه‌ه‌یننامه - شیعر
کتیبه‌ی ئاراس ژماره: ١١٥٤
چاپی دووهم ٢٠١١
تیریز: ٦٠٠ دانه
چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولیر
ژماره‌ی سپاردن له به‌رپوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتبخانه گشتیه‌کان ٧٧٤ - ٢٠١١
نه‌خشانندی ناوه‌وه و رازاندنه‌وه‌ی به‌رگ: ئاراس ئه‌کرهم
هه‌له‌گری: شیرزاد فه‌قی ئیسماعیل

له باره‌ی شاعر هوه

هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی پیم وابوو ئه‌گه‌ر لییان دوور بم، هه‌لناکه‌م، یه‌که‌که‌ یه‌که‌ نه‌که
هه‌ر له‌به‌ر چاوم که‌وتن، به‌لکوو هه‌ندیکیان ژیانیشیان لی تال کردم، ته‌نیا
شاعر نه‌بیت که‌ ئیستایش هینده‌م خو‌ش ده‌ویت، هه‌ر ده‌لپیت سه‌ره‌تای
چیرۆکی دلداریمان. متمانه‌م ته‌نیا به‌ شاعر ماوه، ناخ‌ر با هه‌موو نووسینیک
ره‌نگدانه‌وه‌ی ژیننامه‌ی نووسه‌ره‌که‌یشی بیت، وه‌لی هیج به‌ره‌میک وه‌که
شاعر راستگۆیانه، بیوگرافیای خاوه‌نه‌که‌ی به‌رجه‌سته‌ ناکات. ئه‌وه‌ درۆیه‌کی
زل بوو که‌ ده‌یانگوت، شاعر ئاوینه‌ی واقیعه، ناخ‌ر ئه‌گه‌ر شاعر ئاوینه‌ بیت،
ئه‌وا ئاوینه‌ی خودی شاعیره. شاعر هاوزه‌مان رازی دلی شاعیر ئاشکرا
ده‌کات و خوینه‌ریش خو‌ی تیدا ده‌بینته‌وه. ئه‌گه‌ر خودی شاعیر زه‌ریا بیت،
شاعر شه‌پۆله‌کانییه‌تی.

(شاعیری جوان بو‌ ئه‌وه‌ ده‌ست پی ناکات، بگاته‌ کۆتایی، بو‌ ئه‌وه‌ کۆتایی
دیت، ده‌ست پی بگاته‌وه.) شاعیری جوان چونکه‌ نه‌وه‌ له‌ دوا‌ی نه‌وه‌ شتی نو‌پی
تیدا ده‌بیننه‌وه، بو‌یه‌ به‌ نه‌مریی ده‌مینته‌وه. شاعیری جوان نه‌ به‌ تو‌یکله‌وه
سه‌رقال ده‌بیت و نه‌ باس له‌ رووکه‌ش ده‌کات، دیالوگ نییه‌ له‌گه‌ل ئه‌م و ئه‌ودا،
مۆنۆلوگی نیو خودی شاعیره. که‌ شاعیریکی جوان ده‌خویننه‌وه، ده‌لپیت
سه‌یری تریفه‌ی مانگ یان جریوه‌ی ئه‌ستیره‌ ده‌که‌ین، ده‌لپیت بو‌نی خو‌لی
دوا‌ی باران یان گولیکی کتوی ده‌که‌ین، که‌ شاعیریکی جوان ده‌بیستین،
سه‌رسام ده‌بین، هه‌ر ده‌لپیت تووشی کوتوپریه‌که‌ هاتووین.

شاعیری جوان هه‌ر ده‌لپیت ئینسانیکه‌ به‌ مندالی ژیانیکی دژواری به‌سه‌ر
بردووه، بو‌یه‌ هه‌میشه‌ یاخی ده‌بیت و باس له‌و شتانه‌ ده‌کات که‌ له‌ روانگه‌ی
زۆربه‌وه، بفقه‌ و تابوون. شاعر چونکه‌ گیانداریکه‌ سه‌رچل، بی ئه‌وه‌ی سل له‌

مهترسییهکان بکاتهوه، بهردهوام خهریکی تاقیکردنهوهی ریگهی نوییه. شیعیری جوان نه مل بۆ دابونهریت کهچ دهکات و نه سنوور و بهربهست دهناسیت. شیعیری جوان چونکه له سهراوهی خودی یاخیبوی شاعیرهوه ههلهقهولیت، ههمیشه له گۆراندایه، نه گوپراهلی ریساکانی گوتنی باو دهبیت و نه له قالبی شیوازه دیرینهکاندا گیر دهخوات. ئەگەر شاعیر سازش بکات، تهنیا له پیناوی جوانترکردنی زمانی شیعیردا دهیکات. ریبازه شیعیریهکانیش وهک کیش و پاشبهند، جوړیکن له زیندان، شاعیر بوونهوهریکی یاخییه و له هیچ چوارچێوهیهکدا قهتیس نابیت.

شیعیری جوان به خهم دهلیت خهم و به شادی دهلیت شادی، نه شادی دهشیوینیت تا له خهم بجیت، نه خهم جوان دهکات، تا له شادی بجیت. شیعیری جوان نه ناپاکی له خۆی دهکات، نه له خوینهر، شاعیر کهسێک نییه بۆ گهیبیشتن به خوینهر، ناپاکی له هونهری شیعیر بکات، وهلی کهسێکیش نییه، به پاساوی دلسۆزی بۆ هونهر، دیواریکی بهرزی بهردین له نیوان خۆی و خوینهردا ههلبجیت. شاعیر خهریکی کوشتنی باوکیش نییه، (گۆران) که شوړشیکێ نویی له شیعیری کوردیدا ههلبگیرساند، (نالی)ی نهکوشت، بهلکوو له بناری چیاوی ویهوه بهرهو لوتکهیهکی دیکهی شیعیر کهوته ری.

شیعیر به پلهی یهکهم زمانه، ههر به هۆی زمانهکهشییهوه، چێژ له جوانیهکانی دیکهی وهردهگرین. بهرهمهینانی زمانیکی شیعیری، یهکهمین ئەرکی شاعیره. ئەگەر شیعیر ئەرکیکی دیکهی ههبیت، تهنیا ئەوهیه کاریک بکات، ئینسان ههست به ئینسانبوونی خۆی بکات. یهکیک له جیاوازییهکانی نیوان شاعیری نویی و کادیری حیزبی دیرین ئەوهیه، یهکهمیان به هۆشیارمان دهزانی و دوهمیان به نهفام، ئەوه نهبوو کادیر ههمیشه رینوینتی دهکردین. دهشیت جیاوازیی نیوان شاعیر و واعیزیش ههر ئەوه بیت، ئەمیان گومانمان له کن دروست دهکات و ئەویان گهرهکییه به یهقین بگهین.

زمانی شیعیر زمانیکه بزۆز نهک جیگیر، له ناخی ههموو شاعیریکدا، زمانزانیکی داهینهر ههیه. شاعیر لهو زمانهکی کهسانی دیکه پتی دهبوین،

زمانیکی شیعری دهخولقیښت که نه فسوونی لی دهتکتیت و له ناخه وه
دهمانه ژینیت. نه گهر به هوئی زمانی شیعریکه وه که ناوی خاوه نه که شی
له سر نه بیت، شاعیره که مان ناسییه وه، نه وا نه شاعیره خاوه نی زمانی
تاییه به خوئیته. شاعیری داهینه ژوره پیوه نندیه کی وا له نیوان
وشه کانداهه ښتته ناراهه که مانای تازه ببه خشن.

شاعر به زمانیکی هینده بالا دنوسریت، هر ده لیت شای دهر برینه.
زمانی شیعری جوان، هر له زمانیک دهچیت، ده لیت زمانی گیاندریکه له
نیسان بالاتر، زمانیکه ده لیت له ناسمانه وه دیت و له زمانه دهچیت که
فریشته پی ده پیقت، زمانیکه له کیژوله یه که دهچیت، هیشتا په یمانی
ژوانیکی به که س نه دایت. زمانی شیعری جوان زمانیکه پر له موزیک،
موزیک تیدا له وپه ری چربونه وه بیدایه. زمانیکه له گه ل موزیکدا پیکه وه له
دایک دهن و هر ده لیت بژ گورانی خولقاوه. هر شیعریک بکه ویتته خانه ی
داهینانه وه، به شدری له جوانترکردنی زمانیشدا دهکات. شیعری جوان ناوی
ژیانی زمانه، لی ناگه ریت گولی زمان بژاکیت.

شاعر جوان چونکه له سه رچاوه ی خه یال وه هه لده قولیت، با
دنیابینییه کیش به رجه سته بکات، هر له گه ل هه ستماندا ده ناخفتیت. شیعری
جوان هاوزه مان رووخیته ره و بنیانه ریش، ناخر که ریتسا دیرینه کان خاپور
دهکات، بناغه ی ریتسای نوئی داده نیت، که ده سه لاتی (بهیت) دهر رووخیښت،
(یه کیه تیی بابهت) دهخولقیښت. زمانی شاعر نه زمانی عه وامه، نه هی
دهسته بژیر، زمانیکه به رده وام له گوراندایه، له قه فه زی زمانی باو یاخی
ده بیت و نه که هر خوئی ناجویته وه، به لکوو به رده وام خوئی نوئی دهکاته وه.
شاعر جوان چونکه زاده ی نه زمونی نیسانه، نه له زه مانیکدا گیر
دهخوات، نه له شوپنیکدا، ده شیت سهدان سال بژی و ههستی دهیان نه ته وه
ببروینیت.

شاعر چه زی له لاسایکردنه وه نییه، به رده وام سه رقالی تاقیکردنه وه ی
نوئییه، به رانبه ر فورمه دیرینه کان به نه مه که نییه، ناپاکییان لی دهکات و

فۆرمى نوڭ دادهھېئىت. فۆرمىك تەنيا لەبەر ئەوھى نوڭىھ، مەرج نىيە داھېئان
بىت، وھلى داھېئان بە تازەھى دەمىئىتەوھ. شىعر وھك چۆن زادەھى كىش و
سەروا نىيە، زادەھى فەرامۆشكردنى رىتم و پاشبەندىش نىيە، شىعر زادەھى
دەربېرنى نوڭ و ئەو ھاوئاھەنگىيە تازەھىيە كە شاعىر لەنپوان وشەكاندا
دەھېئىتە ئاراوھ. شاعىر شاھەتەكە بە چاوى دل، ئەو شتانه دەبىئىت كە
كەسانى ئاسايى نايانېن. لە فېرگەھى شىعرەوھ فېر دەبىن، چىژ لە ھونەرى
دىكەش وھرىگرىن، ئاخىر شىعر كلىپەھى ئاگرى پۆھىكى بىدار و پابوونى
وېژدانىكى زىندووھ.

ئەوين و مەھال

دەزانى زەريا چەن قوولە!
ھىندەى قوولايىى زەرياکان
خۆشم دەويى،
دەزانى ئاسمان چەن دوورە!
ھىندەى دوورىى
ھەوتەمىن نھۆمى ئاسمان
خۆشم دەويى.

ھىندەى بەرىنىى بىابان
خۆشم دەۋى،
ھىندەى بەرزايى چىكان
خۆشم دەۋى.

خۆشم دەۋىت و ئەۋىنم
ئەۋەندە پاكژە دەلىى
بەفرە بە ترۆپكى (كۆ)ۋە،
خۆشم دەۋىت و دەزانم
چارەنوسم
بەندە بە ئەۋىنى تۆۋە.

خۇشەم دەۋىتت و دۇنيام
ھەر چى بگەين،
مەھالە بە يەكدى بگەين.

دۇداريمان
پەيامىكە ناگاتە چى،
چىرۆكىكە
بە كارەسات كۆتايى دى.

۲۰۰۲/۱۰/۱۸

(*) دەستپىكى شىعرەكە بە كارىگەرىيەتى تىكستى گۇرانىي (شايىف البحر)ى
ھونەرمەندى گەرە، فەيرووز نووسراۋە.

شايىف البحر شو كىبىر بگىر البحر بىبىك

شايىف السما شو بىعیدە بعد السما بىبىك

(*) تىرۆپكى كۆ: لوتكەى چىا.

ئەوين لە پاييزى تەمەندا

كۆتريكى ھىلانە لى تىكدراو بووم،

تۆ ھاتى بە ھانامەو،

كزەھى تەنيايى گيانمى تەزاندبوو،

گورپت وەبەر ھىنامەو.

بە خونچەيەكم دەزانىت،

گولجارى بوى،

بە كانياويكم دەزانىت،

رۈوبارى بوى.

من ئەوەندە تۆم خۆش دەوئ،
که دەتبینم
زمانم له گۆ دەکهوئ.

که چریه یه کت دەبیستم،
داوینم له هه ور دهخشی،
دهلئی هه لۆ،
بالی خۆیم پی ده به خشی.

که له سښبهري بالاتا
پشوو ددهم،
ناراميهک ههست پي دهکهم،
له نؤخژني بيچووهپه له وهری دهچي،
له ژير بالي دايکيدا نؤقره ي گرتي.

۲۰۰۳/۹/۱۰

نؤخژن: ههست به خوښي و نارامي کردن.

ولایتیک له نهوین

با ههست به غه ریبی نهکھی

ئهوه دلم،

وهه بیکه به نیشتمان!

با ههست به تهنیایی نهکھی،

هانئ ئهوه دهسته کانم،

وهه بیانکه به ستیان!

ئهوه شانهی برزانگی من،

وهه قزتی پی داپینه!

ئهوه جۆلانهی ئامیزم

وهه سه رخهوی بشکینه!

وهره به‌ئینت پی ددهم
له چاوما جیت بۆ رابخه‌م،
شه‌وانه بۆت بيم به مۆم
له‌به‌ر تافگه‌ی شيعرا بتشۆم.
ئەوینت چەند له ناکاو هات،
چ زوو دەرگام لی کرده‌وه!
چ زوو پیره‌دره‌ختی دل
سه‌رله‌نوێ گۆلی گرتە‌وه!

چ زوو مه‌لی سرکی پۆحم
دهسته‌مۆ بوو!
چ زوو هه‌ستم
وابه‌سته و هۆگری تۆ بوو!

٢٠٠٣/٩/٢٦

ستیان: مه‌مکبه‌ند.

شازنى ولاتى ئەوين

وهره سەرم بنووسىنم بە سىنگنەو،
گويى لە چرپەي دلت بگرم!
وهره بىدەم لە بەرۆكت،
گويى عومرم!
وهره ئىدى
بەرگەي دەردى
سەختى جوودايى ناگرم،
وهره دەنا
هاكا پسا داوى سەبەرم،
وهره من تۆم
هيندە خۆشتر دەويى لە خۆم،
ئەگەر بلىتى بمره، دەمەرم.

وهره گيانى شيرينم به!
وهره سازنى ولاتى ئەوينم به!
وهره ئەمن دەتپە رستم،
وهره ئەگەر تۆش بە راستى
خۆشت دەوييم،
وهره تۆ شياوى ئەودى
سەد جار لەسەرت بكوژييم.

۲۰۰۲/۱۰/۱۳

پشکۆی ئەوین

با ویزدانان
ئاسووده بۆ،
ئەمە یەكەم نەسكۆ نییە،
تووشم دەبۆ.

زۆر جاری تر
لە ناکاو بەجێیان هێشتووم،
زۆر جاری تر
فرمیسک بەرچاوی لێل کردووم.

زۆر جارى تر
لاپه رهي ههستيان ژاكاندووم،
زۆر جارى تر
گولدانى دليان شكاندووم.

تالاوى زۆر
گلانى ترم نوښيوه،
زۆر جارى تر
تيكشكانى خۆمم ديوه.

زۆر جارى تر
تەرمى ھىوام،
دەست نەيارانم كەوتووھ،
زۆر جارى تر
شكۆمىيان پېشىل كىردووھ.

له تۆزىز نىم،
له خۆم توورېم،
شىن بۆ دىسافىي خۆم دىكەم،
زۆر جارى تر
پەنجەي رۆحم
بە پشكۆي عىشقا چزاوه
كەچى ھەر دەستى بۆ دەبەم.

۲۰۰۲/۸/۱۴

نامہیہ کی چاوبہ خوین

کہ جیت ہیشتم
وہک مندالیکم بہسہر ہات،
لہ کورہودا،
دایک و باوکی ون کردبی،
وہک پیشمہرگہبہکم لی ہات،
پیژنہی گوللہی براکوژی،
ہہموو جہستہی کون کردبی.

دواى تۆ رووخا كۆشكى شكۆم،
تروسكەى تيا نەما ئاسۆم.

دواى تۆ خۆم وەك گوندى بىنى
ئەنفال سىماى شىواندى،
يان وەك شارى
باى زەردى مەرگ،
گەلاكانى وەراندې.

نه مهم به زين،
نه فه رهاد به شيرين شاد بوو،
په نجی منيش وهك هي نئوان
به فيرۆ چوو.

خوشه ويستی
هميشه بي هووده بووه،
هيشتا نه مبيستوه بلين
عاشقی ئاسووده بووه.

۲۰۰۳ / ۲ / ۱۶

گولم حەيفە منت فەرامۆش کردوو

کۆ وەکوو من خوۆشی وىستوو؟

کۆ وەکوو من

لە ئامىزى دلى گرتوو؟

کۆ وەکوو من

فەرشى عومرى بۆ راخستوو؟

کۆ وەکوو من

بە چاوى نازى هەلگرتوو؟

کۆ وەکوو من

ئەگەر ژيانىت خواستبۆ

دەستبەجۆ پيشکەشى کردوو؟

كى وهكوو من
به په رهي دل
گهردى خهفته سړيوى؟
بيجگه له من
كى به پتلووى دايپوشيوى؟

كى وهكوو من
يو ديدارت
ريگه د ژوارى بريوه؟
كى وهكوو من
تهنيا توى به ژن زانيوه؟

کیّ وہکوو من
قوولّ و گہرم رایمووسیوی؟
کیّ وہکوو من
شیعری جوانی بؤ نووسیوی؟

کیّ وہکوو من
متمانہی رہہای پیت بووہ؟
کیّ وہک من حہزی لیت بووہ؟
کیّ وہک من ہؤگرت بووہ؟
کیّ وہکوو من
بؤت شیت بووہ؟

کئی وهکوو من
سه دان پیکی
له چوانت نوش کردووه؟
گولم حهیفه
منت فہرامؤش کردووه.

۲۰۰۳/۶/۱۰

من و تو

ئۆهۈندە لە يەككى دەچىن،

قەت نە دەبوو،

لە ئىتو دوو جەستەدا بژىن.

ھەمان پىشىنەمان ھەيە

چاۋ لە ھەمان ئاسۆ دەپرىن،

پىبۋارى ھەمان شەقامىن،

بە ھەمان پەيام سەرسامىن.

هۆگری هه‌مان دیمه‌ن و
هه‌مان په‌نگین،
تامه‌زۆی هه‌مان ئاواز و
هه‌مان ده‌نگین.

په‌روه‌ده‌ی یه‌ک خا‌ک و ئاوین،
به‌یه‌ک خولیا گۆش کراوین.

به هه‌مان باده سه‌رخۆشین،

هه‌مان پێکی خه‌م ده‌نۆشین.

به هه‌مان ناگر سووتاوین،

گرفتاری هه‌مان داوین.

قالبووی هه مان بوتهی ئیشین،
تا ئاستی شیتیی سه رکیشین.

که ده پهیفین
قسه ی به کدی ده لئینه وه،
که پیک ده گهین
له به کدیدا ده توئینه وه.

ئېمە دوو بالى مەلىكىن،

ئېمە دوو دىوى كەلىكىن.

تۆ ئەۋەندە لە مەن دەچى،

مەن ئەۋەندە لە تۆ دەچم،

گەلى جار لە خۆم دەپرسم،

تۆ بلىنى ئەمەن ئەۋەنەم؟

۲۰۰۳/۱۰/۱۵

كەل: كەژ، چىا، شاخ، كىو.

خواژن

هەر چی نامەت بۆ ناردبووم
هەموویانم یەک یەک سووتاند،
هەر وینەیهکی تۆم لایوو
هەموویانم یەک یەک دراند.

ئەو جېيانەي
يادگاريمان لتيان هەبوو،
ئىدى رووم تى نەکردنەو،
ئەو گۆرانى و مەقامانەي
بە دووقۆلى
گويمان لتيان راگرتبوو،
ئىدى گويم لى نەگرتنەو.

ئەو شتانەى
تۆيان بىر دەھىنامەو،
ھەمويانم
لە دەورى خۆم دوور خستەو،
ھەموو ئەو داوانەم پساند،
من و تۆيان
بە يەكەو دەبەستەو.

کهچی هیشتا، هه ناسه یه،
زایه لهی دهنگت هه واری
گویمی بهجی نه هیشتوو،
کهچی هیشتا ئه و خواژنه ی،
بیباک له سهه عهرشی دلم
رۆ نیشتوو.

کهچی هیشتا
به زهبری سیحری عیشقی تۆ،
پۆحم دهلیی کوانوویهکه
لیوانلیو له کهلهپشکو،
کهچی هیشتا
پۆژی نییه فرمیسکت بۆ نهبارینم،
شهوی نییه له خهومدا نه تدوینم.

۲۰۰۳/۷/۲۰

(* عهشتار، فینوس، نه فرۆدیت و ئیرووس، خواژنانی جوانی و ئهوین بوون، خواژن
به عهرهبی دهبیته آلهه، به سویدی گودینا و به ئینگلیزی (گۆدیس) ی پی دهلین.

Guddinna

Goddess

له يه كه م نيگاوه

له ناخمه وه هه لده قو لي،
ئه و ئه وينه ي له چاوما
به ديت كردووه،
(دلداريمان
هيژا ترين گه نجينه يه،
له دلما هه لم كرتووه.) (*)

تۆ له دلمای،
چهند لیم دوور بی،
هه‌ر وا هه‌ست ده‌که‌م
له گه‌لمای.

كەس شك دەبەي
وەك من لاو لاوي ھۆنراوھي
لە بەژنوبالائ ئالاي؟
كەس شك دەبەي
وەكوو من باوھشي دلي
ھەميشە بو تو والاي؟

كەس شك دەبەي
وہك من دلی ھەر لای تۆ بی؟
كەس شك دەبەي
ئەوئەدەي من شەيدای تۆ بی؟

بئجگه له من
کتيه چاوی بۆ کردبی
به که ژاوه؟
کۆ وهکوو من داها تووی خۆی
به پرشنگی چاوی تۆوه
گری داوه؟

له سیماتا
سهراپای کوردستانم دی،
بۆیه له بهکههه نینگاوه
خۆشم ویستی.

٢٠٠٢/١٠/٣٠

(* I'm sure our love is a treasure , your heart will always keep.(Bobette Bryan)

گله‌یی

دوو ههفته‌یه،
له من وایه دوو سه‌دهیه،
نه زهنگیکم بۆ لێ ده‌دهی،
نه کارتیکم بۆ ده‌نیری،
نه نامه‌یه.

گولم لای من
تۆ ھەر ژنەکەیی جارانی،
ئەوی ئەگەر
شەویاشی لیّ نەکردبام
خەو نەدەچووہ چاوەکانی،
ئەو ژنەیی خۆی بە جولیت و
منی بە پۆمیۆ دەزانی،
ژنی گەرمتەر لە ئاگر،
ژنی ناسکتر لە شیعر،
ژنی لە سەرکیشی و جوانی.

ژنی بیتاک
له پئی دژوار،
بیتاک له شهپولی زهریا،
ژنی که نیگهران دهبوو
به سهر شانمدا دهگریا.

دوو ههفتهيه،
له من وايه دوو سه‌دهيه،
نه زهنگيكم بۆ لي دهدهي،
نه كارتيكم بۆ دهنيڤري،
نه نامهيه.

٢٠٠٢/٨/١٨

نالەى سوارىكى گلاو

وەك باران
چۆن مۆلەت ناخوازى و دادەكا،
وەك شەمال
چۆن بى پىرس ھەلدەكا،
ئەستىرەى چاوى تۆيش
وا خۆرسك
لە شەوى ژىنمدا داگىرسا،
زىيانى ئەوينت
درەختى بوونمى
لە رەگ و رىشەو ھەلكىشا.

ئەۋەندە متمانەم پىت ھەبوو
لام ۋابوو
ئەۋىنمان عىشقىكە خودايى،
قەت بىرم بۆ ئەۋە نەدەچوو
چىرۆكى نىۋانمان بگاتە كۆتابى.

ئەگەر تۆۋان ئاسان

فریوت نەداپام،

من چۆنم زانپیا

ئەۋەندە خۆشپروام؟

سوارئىكى گلاۋى ئەنگاۋتەم،

زەكاتى كالفامىي خۆم دەدەم.

۲۰۰۲/۸/۱۴

(* ئەنگاۋتە: پىكراۋ، برىندار.

كەس وەك تۆ خۇشى نەويستوروم

هەر ھەموو دنيا بگەرېم
سەرىنى ئايىنمەوہ
ئەوہندەى باسكت نىان بى،
ھاوژىنى ئايىنمەوہ
ئەوہندەى تۆ دلۇقان بى.

هەر ھەموو دنیا بگەرئیم
ھاوارزئ نابینمەوہ
ئەوہندەئ تۆ تئبگا لئیم،
دئخوازئ نابینمەوہ
ئەوہندەئ تۆ خوشئ بوئیم.

ئەو شىنەي چىپەي تۆيە
تەمى خەمى غەرىپىيى من رادەمالى،
ئەو ھەر لاولاوى سۆزى گەرمى تۆيە
لە بەژنى رۆجى تەزىوى من دەئالى.

ئەو تۆ بووی فېرت كىردم
كىرۈكى زىيان ئەوينە،
ئەو تۆ بووی فېرت كىردم
خۆشەويستى ھەر بەخشىنە.

كەس وەك تۆ خۆشى نەوېستووم
ھەمىشە چىت شەك بىردى
بى دوودلى پىت بەخشيوم،
ھەرگىز ھىچت لى نەوېستووم.

۲۰۰۴/۲/۲۱

په شیمانینامه

رؤحم خهلتانی، په شیمانیه
پاشگه زبوونه وه، له جهسته م دهتکی،
هرگیز نه دهبوو، شتی وا بلیم
شوشه ی بیگه ردی دلی تو بشکی.

دەبوو ھەلۆیستی و ھا نەنوینم
پەرەى ھەستى تۆى پى برووشینم،
دەبوو لە عەرشى ئەوینى تۆدا،
بیمە سەر چۆک و سەر دانوینم.

دهبوو ئهوپه پى بىروام پىت هه بى،
دهبوو زه پرهيه، شكم لىت نه بى
دلت بهرين بى، له هه لهم خوش به!
با ئهه شهيدايهت، ته واو شىت نه بى.

٢٠٠٥/٩/١٩

ژنى كه ژيان به عومرم ده به خشى

وهك با هاتى،

با چ باكى

له به ربه ست و كۆسپ و مهرزه؟

وهكوو خۆره تاو هه لاتی،

خۆر كهى هه و جهى

به مۆلهت و چرای سهوزه؟

به خیر هاتی
ئهی ئهو ژنهی
ژیان ده به خشی به عومرم.
گهر بخوازی،
بی دوودلی
ئامادهم له پیتا بمرم.

بى تۆ رۆحم
له شه وگارى تهنيايدا
دلۆپ دلۆپ ده تويته وه،
بى تۆ گۆرانىيىتىكم،
له گهرمه ي به سته گوتندا،
شيعرى له بير چوويته وه.

خۆشەويستىم
ھىندە بېگەرد و گيانىيە،
بەغىلىيى بەو خالە دەبەم،
لەنپو (نوون)ى ناوى تۇدا زىندانىيە.

دهترسم من
شیاوی ئه
هه موو ئه وینهی تۆ نهیم،
تۆ له ژیانمدا نهیی،
لام چوون به که،
ئه گهر ههیم، یاخۆ نهیم.

۲۰۰۳/۱۱/۳۰

دوو پۇجى بريندار

ئەوہ كام بەردى كينه بوو
گۆزەلەلى دلمانى شكاند؟
ئەوہ كام چەقۇى تۆلە بوو
خويىنى جەستەمانى پڑاند؟

به ئاگرى شهري سووتايين،
به ره له ئيمه ههنگيرسابوو،
به تاوانى سزا دراين،
پرووى نه دابوو.

دهلی تہیری ننگیوراوین،
دهلی شیعری بالکراوین،
دهلی له لوتکھی شاخه وه
هہلدیراوین،
نه دہنگمان دہگاتہ کہسی،
نه به ہانامانہ وه دی،
فہریادرہسی.

بلى پۇچى برىندارمان،
له ئاسماندا به يەك بگەن؟
بلى پەرى و فرىشتهكان
له چىرۆكى خۇشەويستيمان تىبگەن؟

مهگر ئاگرى ئەوينمان
شەوئەنگى عاشقى روون بکاتەو،
ئەگر نا هیچ
سەبووریمان ناداتەو.

۲۰۰۴/۱۰/۲۰

ئەنگیوراو: پیکراو.

بزر بوون له تيشكدا

به دريژايي ته مهنم
هه چي تالوم نوښيوه،
هه موويم بير دهچيته وه،
ئه گه ر كه په تي كوټري،
په نجهت له سهه
ته ويلم بنيشيته وه.

ئەگەر چاۋى تۆنەبوۋايە
لەمىژبوۋ مەنىش مردبوۋم،
ئاخر چاۋى تۆگىانمە،
ئەگەر ئەۋىنت نەبوۋايە،
مەنىش ناپاكىم كىردىبوۋ
ئاخر عىشقتە ۋىژدانمە.

ئەو تەنیا ئەوینی پاڭزى تۆپە،
مانا دەدا بە ژيانم،
بە ھۆى خۇشەويستىيى تۆۋە
ھەست دەكەم منىش ئينسانم.

بريا پيش تو
دلّم هاناي بۆكەسى تر نه بردبا،
بريا يەكەم خوشەويستيم
له ناسينى تۆۋە دەستى پىي كوردبا.

۲۰۰۴/۶/۵

له بهه شتی ئامیزه وه

به خیر هاتی
ئه‌ی میوانی
درهنگه‌ختی ژبانی من،
دواییت هینا
به سالانی
رەش و سه‌ختی ژبانی من.

تا ئوینت
ژینی داگیر نه کردبووم،
نهمدهزانی
له پاییزی تهمه نیشدا
قیان ههیه،
تا کوو باسکت
نه کردبوو به سه رینم،
نهمدهزانی له جهسته مدا
پهوان ههیه.

تا له په كدى نه ئالا بووین،
نهمدهزانی
ژنی هینده نیان ههیه،
تا بههشتی
نیو ئامیزی توم نه دیبوو،
نهمدهزانی
له دواى مردن
ژیان ههیه.

۲۰۰۲/۵/۱۹

رهبان: گیان.

گهرانه وه

دیمه وه و دل نهک پی
دهنیمه سهر خاکی خاوینت،
دیمه وه و گشت گیانت ماچ دهکهم
له تهوقی سه رته وه هه تاکوو داوینت.

دیمه‌وه و هینده بق دیدارت
عه‌زه‌تی و تامه‌زرۆم،
به لیزمه‌ی فرمی‌سکم
روخساری یه‌که‌مین گابه‌ردت
پاک ده‌شۆم.

دېمەۋە و لە ئاۋى سەرچاۋەت،
تىنۋىتتى سالانى غەربىم دەشكىنم،
دېمەۋە و بە شانەى مژۇلم
پەرچەمى دەۋەنت دادىنم.

دېمه‌وه و به گرد و چياتا هه‌لده‌زنيم،
دېمه‌وه و چي شار و لادېته ده‌گه‌رېم.

دېمه‌وه و ئه‌وه‌نده شه‌که‌تم،

به‌ردېکت ده‌که‌مه باليف و

لېي ده‌نووم،

دېمه‌وه و رۆحي پر حه‌سره‌تم

له دار و له به‌ردت هه‌لده‌سووم.

شاعیریکى تەنیا

نە ژووریکت
پى بەخشیم ئۆقرەى تیا بگرم،
نە بالیفى
سەر بگەمە سەرى و
خەونى خۆش ببینم،
نە نانیکت پى رەوا دیم،
نە ئاوازى رۆحم تیر کا،
نە کتیبى،
درەختى بیرم ئا و بدا،
نە دەفتەرى،
یەك دوو شیعەرى تیا بنووسم،
نە ئومیدى،
دلم رۆشن بکاتەو،
ئەى نیشتمان!

بېووره لېم
که نه متواني
سه روختی نسکۆ و کاره سات،
شيوه نه شيعرت بۆ بېلېم،
بېووره لېم رانه هاتم
له بۆنه ی خوش و جه ژنتا
گوڤه نده شيعر بنوسم،
چەرچی نه بووم
رۆژي قرديله ی فه ترانی و
رۆژيکی تر فيشه که شپته بفرۆشم،
ئه ی نيشتمان!

ببوره لیم
که نامیزی ساردوسری توم بهجی هیشت،
ئاخر ده مویست،
له باو هشی ولاتیکا پشوو بدهم،
که خهوم پیوه ده بیینی،
ئاخر ده تویست
له شاعیری هه قبیژه وه
بمکه ی به زورنای ده سه لات،
ئه ی نیشتمان!

۲۰۰۵/۵/۱۴

(*) کۆپله ی یه که م، یه ک دوو رسته ی ده ستکاریکراوی (محهممه د ماغووت) ی
شاعیری تیدا یه.
(**) چه رچی: فرۆشیاری که رۆک.

سہ فہر

ہر کاتی
باڑیڑی، ولاتی،
جی دیلم،
ہر کاتی
دہگہمہ باڑیڑی، ولاتی،
خیلی خہم
دہگاتہ ہواری دہروونم،

هيشتناكه لهو هموو وئيسگهيه،
لهو هموو گه راژ و
به ندر و
فرگهيه،
نه شوخي هاتوو
به چه پكي ماچه وه به ريم كا،
نه جواني
به چه پكي گوله وه
پيشوازي لي كر دووم،
نازانم چون سدان سه فهرم كر دووه و
له داخا نه مردووم!

۱۹۹۲

فرگه: فرۆكه خانه

ژنيک له نوور

ټه سټيره، چاوى خوځى، پي به خشيت،
گوله باخ، کولمى خوځى، پي به خشيت،
گولاله، ليوى خوځى،
شه وه زهنگ، پرچى خوځى،
تريفه، خندهى خوځى،
فريشته، دهنكى خوځى،
دارچنار، به ژنى خوځى،
داره نار، مه مكى خوځى،
من، گيان و
ژيان و
ناميزى دلى خوځم
پي به خشيت.

٢٠٠٥/١٠/٨

رازیکى پيروژ

دهزانى من چەند شەيداي تۆم؟

هيندهى ئەگەر مەل بوومايه

لەنيو قرتا

هیلانەم چى دەکرد بۆ خۆم،

ئەگەر پەپوولە بوومايه

پەنجەيهکتەم دەکرد بە مۆم،

تا دەسووتام

لە دەورى تيشكى دەگەرەم،

لاولاو بووايهم

بە بالاتا هەلدەزنام،

شەنگەدرەختى بوومايه
سىتېرەم ھەر بۆتق دەکرد،
پاشاي جىھانىش بوومايه
من كورنووشم بۆتق دەبرد،
بەفر بووايهم
ھەر بەسەر شاخى گەردنى
بلندى تۆدا دەبارىم،
شەمال بووايهم
قۆزى خاوى تۆم دەكرده
ھاوپى يارىم،
باران بووايهم
ھەر تۆم بە كىلگە دەزانى،
چاۋ بوومايه
تاكوو لىلايىم دادەھات
ھەر بۆ جوانى تۆم دەروانى.

من نازانم
په نجهم له بهر تا فگه ی قرتا
بنوی خوشه
یان خه رمانه ی
دهوری مانگی مه مکوله ت بی؟
من نازانم
کورپه ی دلم
له ئامیزی نه رموشلتا
ئیشکگر بی؟

يان ھەر تينووى
ئەو سىنگە توندوتۆلەت بى؟
من نازانم
كە گەلای ژىنم دەوهرى
باسكم له قەدت ئالابى
خۆشتره يان له گەردنت؟
بەلام لەوہ بى گومانم
خۆشە مەرگم
بکەوڤتە پيش مردنت.

ددانپيدانان

تيرۆزى ئەوينت
به جۆرى بوونمى سميوه،
من لهسەر سپينهى چوانم
ناوى تۆم
به دهرزى برزانگم نووسيوه.

شاره‌زای کۆمه‌لی زمانم
که‌چی ئەو کاتانه‌ی دهمه‌وی
نه‌ینیی دهر وونم دهر بېرم
وشه‌یه نازانم.

یه‌که‌مین دیمانه
پاژنه‌مه‌ت پیکاره،
تینوومه
چوارده‌ورم سه‌رايه،
ئامیزت کانیاوه.

ئەگەر چى پىكەوھ نەژىاوين،
دەنگىكى يەزدانى پىم دەلى
بۆ يەكدى خولقاوين.

خاکی ژیر پیتان ماچ ده کهم

هۆ دایکانی جگه رگۆشه ئەنفالکراو!

کانیاوی ریز،

میرگی سلّو.

ئەگەر ئاسمان

ئەستیرهیه کی پتوویه،

ئەوه چاوی

تاقانەيەكى ئۆيەيە .
درەختى بەپۆيەمابى،
لەئۆيەوہ
فئىرى خۆراگرتن بووہ،
پەپوولەيە،
بەتیشكى مۆمى سووتابى،
لەئۆيەوہ
فئىرى لەخۆبوردن بووہ .

ھۆ داىكانى جگەرگۆشە ئەنفالکراوا!
كانياوى ريز،
ميرگى سلاو،

بەقوربانى دار و بەردى ناو ديتان بىم،
بەقوربانى خاك و خۆلى ژىر پيتان بىم.

چەمبىك لە پشكۆ

(ئەو دەرسەى

پتويستە فىرى بىن،

دەرسىكە سەبارەت بە ئەوين،

ئەوينى،

نە كۆت و

نە مەرج و

نە سنوور بناسى،) (*

ئەوينى بالاتر

لە عىشقى نىوانى مەم و زىن.

من بۆيە تامەزرۆي ژيانم
تا فېرى فيان بىم،
من بۆيە ھۆگرى فيانم
تا فېرى ژيان بىم.

گەر ئەوين نەبووايە
نە ھەستم بە بوونى خۆم دەکرد،
نە ژينم خۆش دەويست،
گەر ئەوين نەبووايە،
چى دىكە من و تۆي يەك دەخست؟

وهره با به چاوی پر وشه
یهکتری بدوینین!
وهره با به وشه‌ی پر له سۆز،
بهختیاری بۆ یه‌کدی بهینین!

به‌ره‌می ئه‌وین بوون
ئه‌و ساته‌ خوشانه‌ی بینیمان،
به‌ره‌می ئه‌وین بوون
ئه‌و شته‌ جوانانه‌ی به‌خشیمان.

ئەوين بوو وەھای کرد
شتگەلئ ببینن،
بیننیان بۆ هیچ کەس نەلوابئ،
ئەوين بوو وەھای کرد
وا بدوئین،
کەس پێشتر بەو جۆرە نەدوابئ.

ئەوینی من و تۆ
نە گری مۆمیکە زوو ون بئ،
نە کوێرە کاننیه لیخن بئ،
چەمیکە لە پشکۆ.

٢٠٠٤/١٠/٢٨

(*) ئێلیسابیت رۆس.

تامه زرۆيى

مالى دلم مالى خۆته
سالانىكه تامه زرۆته
ژوره كانى به تاسه وه چاوه رپتن،
خه ريكه بۆ چرپه يه كت
سوڤى بپته وه
تهختى نووستن.

وهره، گهر بیی
ئینجانهکان
باخیکی به رینی دلگیر
پیک دههین،
چاوانی خه والووی کوانوو،
وهک نه ستیره دهجریوین.

وہرہ دہرگہی مالی دلم کراوہیہ
زہنگ لی مہدہ،
راستہ و خۆ و ہرہ ژوورہوہ،
بی تو دہ لئی کہ لاوہیہ.

وہرہ، گہر بیی
سہرم دادہنیم لہ پیتا،
مافووری رۆحم را دہخہم
لہ بہر پیتا.

وهره، گهر بېی
دهزانی چه ندم خوش دهوی.

مالی دلم مالی خوته
سالانیکه چاوه ریتته.

۱۹۹۶

بۇ كچىكى خويىشيريىن

گەردەلوولنىكى ھېمنى
كە ھەلدەكەي
بۇ مالى دىل
خەم دەھىنى،
كە ون دەبى
بۇ ئاسمانى سامالى دىل
تەم دەھىنى.

لاى من خەمت
جىيوھى مەل،
خورھى ئاوه،
لاى من تەمت
چەپكە تىشكى خۆرە تاوه.

خۆشەم دەوئى
بلىم وەك چى؟
تاوه كوو كەي؟
كوا دە زانم؟
پىنووسم كۆل،
زمانم سى،

شيعرم ملکه چ،
شهرمه زارن بهسته کانم.

من سهربازيکی بی چه کم
تۆ بی شه يه خسیرت کردووم،
ولاتيکی بی کوته کم
بی هیرش داگیرت کردووم.

دیلتان دیوه
تیری خه م له ناخی دلی کاری نه بی؟
نه وه منم،
بیستووتانه ولاتیکی داگیرکراو
تامه زړوی پرگاری نه بی؟
نه وه منم،

نُه وه منم
نُه وینم پییه و هیچی تر،
بۆ تۆ نُه ی خوای تهختی دلم،
خۆشه و یست و
دوژمنی سه سهختی دلم.

گه رده لولویکی هیمنی
که هه لده که ی
پهستم ده که ی،
که ون ده بی
بیرت ده که م،
دوژمنه خۆشه و یسته که م!

پېړست

5	له باره‌ی شيعره‌وه
9	ئەوين و مه‌حال
12	ئەوين له پاييزی ته‌مه‌ندا
15	ولاتیک له ئەوين
18	شاژنی ولاتی ئەوين
20	پشکۆی ئەوين
24	نامه‌یه‌کی چاوبه‌خوین
27	گولم حه‌یفه‌ منت فه‌رامۆش کردوه
31	من و تو
36	خواژن
41	له یه‌که‌م نیگاوه
47	گله‌یی
51	نالهی سواریکي گلاو
54	که‌س وه‌ک تو خوۆشی نه‌ويستوم
59	په‌شيمانينامه
62	ژنی که ژيان به‌ عومرم ده‌به‌خشی
67	دوو رۆحی بريندار
72	بزر بوون له تيشکدا
76	له به‌هه‌شتی ئامپزه‌وه
79	گه‌رانه‌وه
83	شاعيریکي ته‌نيا

86	سەفەر
88	ژنىك له نوور
89	رازىكى پىرۆز
93	ددانپىدانان
96	خاكي ژىر پىتان ماچ دەكەم
98	چەمىك له پشكۆ
102	تامەزرۆيى
106	بۆ كچىكى خوينشىيرىن

